คริสตชนคือใคร

1. คำ “คริสตชน” (คริสต+องค์) มาจากคำว่า “คริสต์” คริสตชนจึงแปลว่า ผู้นับถือพระคริสตเจ้า เมื่อพูดว่าใครผู้หนึ่ง “ดำรงชีวิตแบบคริสตชน” ย่อมหมายความว่าผู้นั้นตัดสินใจแน่วแน่เด็ดขาดที่จะจงรักภักดี และเดินตามพระฉบับแบบของพระคริสตเจ้า นับเป็นการมีชีวิตร่วมสนิทกับพระองค์ ผู้เป็นพระเชษฐาพระผู้ไถ่ และเจ้านายของมนุษย์ทั้งหลาย

2. พระคริสตเจ้าทรงเป็นผู้กระตุ้นปลุกชีวิตของคริสตชน เป็นแบบฉบับของคริสตชนไม่ว่าในกิจการใดๆ ในเหตุการณ์ต่างๆ ของชีวิต ไม่ว่าเวลายินดีหรือขัดสน ไม่ว่าเวลาทำงานหรือหยุดพักผ่อน รวมถึงเวลาเสี่ยงภัยและประจญภัย ตลอดเวลากระสับกระส่ายใกล้จะตาย คริสตชนสามารถมองดูพระเยซูคริสตเจ้า ผู้เสด็จมาก่อนและสอนว่า ต้องไปหาพระเป็นเจ้าอย่างไร คริสตชนเมื่ออ่านพระวรสารบ่อยๆ จนคุ้น ก็จะพบพระวาจาและพระฉบับของพระคริสตเจ้า ซึ่งทรงแนะให้ประพฤติอย่างไรในภาวะการณ์ต่างๆ

3. การถือตามพระฉบับแบบของพระคริสตเจ้าทุกๆ เวลานั้น ไม่ใช่เป็นเพียงการเอาอย่างในข้อปลีกย่อยภายนอกเท่านั้นที่เป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ แต่เป็นการลอกแบบสภาพจิตใจ ซึ่งพระคริสตเจ้าได้สำแดงให้เห็นประจักษ์

ในพระชนม์ชีพโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการรับทนทรมานและสิ้นพระชนม์ของพระบุตรและความรักต่อมนุษย์ด้วยน้ำใจกว้างขวาง ตามที่พระองค์ตรัสว่า "เหมือนกับที่บุตรแห่งมนุษย์มิได้มาเพื่อให้ผู้อื่นรับใช้ แต่มาเพื่อรับใช้ผู้อื่นและมอบชีวิตของตนเป็นสินไถ่เพื่อมวลมนุษย์" (มธ 20:28) อัครธรรมทูตเปาโลก็เขียนไว้ว่า "จงมีความรู้สึกนึกคิดเช่นเดียวกับที่พระคริสตเยซูทรงมีเถิด" (ฟป 2:5)

4. ความพยายามของคริสตชนที่จะถือตามพระคริสตเจ้านี้ พระจิตเป็นผู้ปลุกให้เกิดขึ้นและบำรุงให้คงอยู่ พระจิตเป็นผู้เปลี่ยนแปลงภายในคริสตชน และดลใจให้มีความรู้สึกเหมือนกับพระคริสตเจ้า คือให้มีความจงรักภักดีเยี่ยงบุตรต่อพระบิดาและให้มีน้ำใจดีต่อมนุษย์ คริสตชนที่มีผู้นำทางเช่นนี้ย่อมปฏิบัติการต่างๆได้เยี่ยงบุตรของพระเป็นเจ้า และเดินตามรอยพระยุคลบาทของพระคริสตเจ้าอย่างอิสระ

สภาพจิตใจที่สำคัญของคริสตชน

5. พระคริสตเจ้าทรงสรุปพระบัญญัติสำคัญ เกี่ยวกับการดำรงชีวิตแบบคริสตชนว่า "ท่านจะต้องรักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่านสุดจิตใจ ... ท่านต้องรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง" (มธ 22:37-39)

6. รักพระเป็นเจ้า หมายความว่าเชื่อถึงพระองค์ คือปฏิบัติตามพระวาจาและน้ำพระทัยของพระองค์ ความอ่อนน้อมต่อพระเป็นเจ้านี้ ซึ่งคล้ายกับความอ่อนน้อมแบบดีพร้อมของพระคริสตเจ้านั้น ภาษาคริสตชน

เรียกว่า “ความเชื่อ” ต้องตั้งใจแน่วแน่จะปฏิบัติตามพระวาจาของพระเป็นเจ้า แม้ว่าจะต้องสละละทิ้งน้ำใจของตนเอง พระจิตเป็นผู้ปลุกความเชื่อให้เกิดขึ้นในจิตใจของคริสตชน ทำให้มีกำลังที่จะปฏิบัติงานเหมือนอย่างท่านอับราฮัม “บิดาของผู้มีความเชื่อ” ที่ได้เอาชีวิตและอนาคตของท่าน ผูกพันไว้กับความเชื่ออย่างหมดสิ้น

7. พระเยซูคริสตเจ้าทรงประกาศความรักต่อมนุษย์ โดยเน้นอย่างหนักแน่นว่า “ท่านอยากให้เขาทำกับท่านอย่างไร ก็จงทำกับเขาอย่างนั้นเถิด” (มธ 7:12) พระคริสตเจ้าเรียกร้องให้คริสตชนรักมนุษย์ทุกคนเป็นพี่น้อง โดยไม่คำนึงถึงเรื่องเชื้อชาติความสามารถหรือฐานะของเขา ก็เพราะพระบิดารักมนุษย์อย่างบุตรและพระคริสตเจ้าก็เป็นคนหนึ่งในมวลมนุษย์นั้น ลำพังหัวใจของมนุษย์เองไม่สามารถจะรักเช่นนี้ได้ “เราจงรักกัน เพราะความรักมาจากพระเจ้า... เพราะพระเจ้าทรงเป็นความรัก” (1ยน 4:7-8) พระจิตเป็นผู้ทำให้ความรักนี้เกิดขึ้นในใจของคริสตชนพร้อมกับความเชื่อ และไม่ยอมให้ยกเว้นใคร และถ้าจะต้องรักใครให้มากกว่า คนที่ต้องรักให้มากกว่านั้นก็ควรเป็นคนยากจนและต่ำต้อย

8. แต่ความรักแบบคริสตชนนั้นไม่หมายความต้องรักมนุษย์ทุกคนเท่าเสมอกัน แต่หมายความว่า ต้องรักตามส่วนความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ โดยคำนึงว่าเป็นความสัมพันธ์ในครอบครัวหรือไม่ระหว่างเพื่อนฝูง เป็นความสัมพันธ์ทั่วไปหรือในระหว่างชาติต่างๆ

9. ธรรมประเพณีคริสตชนสอนว่า คุณธรรมทุกอย่างสรุปได้และแสดงออกมาในความรักต่อเพื่อนมนุษย์นี้เอง นักบุญเปาโลบรรยายเรื่องนี้ได้อย่างไพเราะจับใจว่า “ความรักย่อมอดทน มีใจเอื้อเฟื้อ ไม่อิจฉา ไม่โอ้อวดตนเอง ไม่จองหอง ไม่หยาบคาย ไม่เห็นแก่ตัว ความรักไม่ฉุนเฉียว ไม่จดจำความผิดที่ได้รับ ไม่ยินดีในความชั่ว แต่ร่วมยินดีในความถูกต้อง ความรักให้อภัยทุกอย่าง เชื่อทุกอย่าง หวังทุกอย่าง อดทนทุกอย่าง” (1คร 13:4-7)

10. เมื่อรักพระเป็นเจ้าและเพื่อนมนุษย์ดังนี้ คริสตชนย่อมไม่หวังจะได้รางวัลหรือผลประโยชน์ทางโลก ตรงกันข้าม เขารู้ว่าตนอาจต้องทนทุกข์ทรมาน เพราะเป็นศิษย์ของพระอาจารย์ผู้ถูกตรึงกางเขน และยังคงเป็นเครื่องหมายแห่งความขัดแย้งในโลก คริสตชนเป็นผู้ถ่อมตน เพราะรู้ว่าตนอ่อนแอ ตราบเท่าที่ยังมีชีวิตอยู่ในโลก แต่มีความเชื่อและรู้ว่าตนหวังพึ่งความช่วยเหลือของพระบิดาในการสู้รบบนแผ่นดินนี้ได้เสมอ และหวังจะได้ความสุขที่ไม่รู้จักสิ้นสุดเมื่อปลายทางชีวิต

11. ความเชื่ออย่างแน่นแฟ้นว่าชีวิตมีความหมายดังนี้ ย่อมทำให้คริสตชนมีความหวังและความเห็นในแง่ดีที่ไม่มีอะไรจะทำลายได้ พระคริสตเจ้าเตือนผู้ติดตามพระองค์ไว้แล้วว่า “ในโลกนี้ ท่านจะมีความทุกข์ยาก แต่อย่าท้อแท้ เราชนะโลกแล้ว” (ยน 16:33) คริสตชนร่วมกับพระคริสตเจ้ารบสู้กับความชั่ว เพื่อให้โลกดีขึ้นกว่านี้ ความหวังของคริสตชน เนื่องจากอิงอยู่กับพระเป็นเจ้าอย่างสิ้นเชิงจึงไม่คลอนแคลน แต่ทำให้เกิดบรรยากาศความไว้ใจอันเหมาะที่จะทำให้มนุษย์เจริญก้าวหน้า นักบุญเปาโลเขียนว่า “พระเจ้า

ทรงอยู่ข้างเรา ใครจะสู้เราได้” (รม 8:31)

หลักเกณฑ์ของเหตุผลและมโนธรรม

12. คริสตชนแท้ที่ติดตามพระเยซูคริสตเจ้าไปตามการดลใจของพระจิตนั้น เป็นคนที่โดยปรกติค่อยๆ เป็นคนดีขึ้นทีละน้อย แม้ว่าชีวิตจะไม่แน่นอนและมีภัยต่างๆ เนื่องจากเป็นการยากที่จะเลือกแนวปฏิบัติที่ชอบ และเนื่องจากเกิดความขัดแย้งเพราะความรู้สึกผลักดันไปทางหนึ่ง ส่วนเหตุผลก็วินิจฉัยไปอีกทางหนึ่ง ดังนั้นจึงทำให้คริสตชนรู้จักความรับผิดชอบและเสรีภาพของตน

13. เสรีภาพภายในตัวเป็นเอกสิทธิ์ที่ทุกคนได้รับมาตั้งแต่เกิด แต่สำหรับคริสตชน พระจิตทรงบำรุงรักษาเสรีภาพนั้น หมายความว่า คริสตชนจะเลือกเดินไปโดยมิใช่แต่ฟังเหตุผลเท่านั้น แต่ยังต้องคำนึงถึงข้อเผยแสดงของพระเป็นเจ้า ตามพระฉบับแบบของพระคริสตเจ้าด้วย

14. สำหรับคริสตชนก็ดี หรือสำหรับคนอื่นๆ ทั่วไปก็ดี ไม่ใช่เป็นการง่ายที่จะเห็นอย่างแจ่มแจ้งและในทุกโอกาสว่า เหตุผลอันถูกต้องและพระจิตชี้ให้เดินไปทางใด ดังนั้นคริสตชนจึงเต็มใจยอมรับบัญญัติและกฎเกณฑ์ของพระเป็นเจ้า ของพระศาสนจักร ของเจ้าหน้าที่บ้านเมือง และประเพณีนิยมในชาติของตน เมื่อประพฤติดังนี้ ก็ย่อมหลีกพ้นอันตรายที่เกิดจากการหลอกลวงตน และการตั้งตนเองเป็นหลักศีลธรรม

15. เมื่อยืนยันว่าตนมีสิทธิ์และหน้าที่ต้องถือตามมโนธรรม ดังนี้ ศิษย์ของพระคริสตเจ้าก็รับรู้ด้วยว่า ผู้มีความเชื่อถือไม่เหมือนกับตน ก็มีสิทธิ์และหน้าที่อย่างเดียวกัน รู้ว่าพระเป็นเจ้าต้องการให้มนุษย์ยอมรับนับถือพระองค์โดยความสมัครใจ และพระองค์จะพิพากษาแต่ละคน ตามที่เขามีความซื่อตรงในการถือตามมโนธรรมและสนองตอบพระคุณของพระองค์

แบบดำเนินชีวิตของคริสตชน

16. ไม่มีแบบดำเนินชีวิตพิเศษแบบใดแสดงให้เห็นภายนอกว่าใครเป็นคริสตชน ตั้งแต่ระยะเริ่มแรกของพระคริสตศาสนา อัครธรรมทูตเปาโลแนะนำผู้กลับใจให้ถือแบบดำเนินชีวิตเหมือนเมื่อก่อนกลับใจ อาชีพและแบบดำเนินชีวิตทุกแบบถ้าไม่ผิดต่อมโนธรรม พระศาสนจักรก็รับรองทั้งสิ้น เพราะพระศาสนจักรเป็นองค์การที่ต้อนรับคุณสมบัติและหน้าที่ต่างๆ ของสมาชิกแต่ละคนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม คริสตชนอยู่ที่ใด ก็เป็นองค์พยานประกาศความเชื่อความหวัง และความรักของตนอยู่ในที่นั้น เช่นเดียวกับเกลือที่รักษาของมิให้เสีย คริสตชนก็มีส่วนช่วยให้สังคมและวัฒนธรรมในโลกศักดิ์สิทธิ์ โดยปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างดีที่สุด และโดยถือตามจิตตารมณ์ของพระวรสาร

17. คริสตชนย่อมนิยมยกย่องแบบดำรงชีวิตทั้งสองแบบ คือ การสมรสที่เป็นชีวิตมีครอบครัว กับการถือพรหมจรรย์ซึ่งเป็นชีวิตอุทิศแด่พระเป็นเจ้าและแก่ผู้อื่น

18. พระเป็นเจ้าทรงพอพระทัยให้มีการสมรสตั้งแต่ระยะแรกเริ่มของมนุษยชาติ ตามที่พระคัมภีร์กล่าวว่า “เพราะฉะนั้น ชายจะละบิดามารดาของตนไปผูกพันกับภรรยา และทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน” (ปฐก 2:24) ฉะนั้นการสมรสของคริสตชนจึงถือว่าเป็นการที่ชายหญิงสองคนมาอยู่ร่วมสนิทกันอย่างแท้จริง อย่างซื่อสัตย์ และเลิกร้างกันไม่ได้ เป็นการร่วมสนิทที่ได้รับพรด้วยการประกอบพิธีศักดิ์สิทธิ์ และในพิธีนั้นการสัญญาจะถือซื่อสัตย์ของมนุษย์ได้ศักดิ์สิทธิ์ไปด้วยอำนาจของพระคริสตเจ้า ในครอบครัวคริสตชน สามีภรรยาต้อนรับบุตรที่พระเป็นเจ้าประทานให้ด้วยความชื่นชมยินดี โดยปราศจากความเห็นแก่ตัว และด้วยความสำนึกถึงความรับผิดชอบของตน เขาอบรมลูกให้มีความเชื่อและความรัก ให้รักชีวิตและใช้เสรีภาพอย่างถูกต้อง ลูกๆ เป็นผู้รื้อฟื้นทำให้ความสนิทและความซื่อสัตย์ของสามีภรรยามั่งคงแน่นแฟ้นยิ่งขึ้นและทำให้ประชากรของพระเป็นเจ้าในโลกเพิ่มจำนวนขึ้นด้วย

19. แต่มิใช่ว่าคริสตชนทุกคนรับเรียกให้มาถือแบบดำเนินชีวิตสมรส บางคนรับกระแสเรียกให้ถือพรหมจรรย์เพื่อถวายตัวแด่พระเป็นเจ้าตามพระฉบับแบบของพระคริสตเจ้า เขาเหล่านี้อุทิศตนเพื่อรับใช้ผู้อื่นทั้งฝ่ายกายและวิญญาณ นั่นคือแบบดำรงชีวิตของพระสงฆ์ นักพรต และฆราวาสเป็นอันมาก ทั้งชายและหญิง ที่สัญญาจะละทิ้งทุกสิ่งเพราะเห็นแก่พระคริสตเจ้า และจะเป็นพยานประกาศพระองค์ในท่ามกลางมนุษย์ทั้งหลาย

20. ทั้งในชีวิตสมรสและในชีวิตถือพรหมจรรย์ คริสตชนต้องเสียสละหลายอย่าง (แต่สานุศิษย์ที่หวาดกลัว เพราะอุดมการที่พระองค์เสนอนั้นสูงส่งและเรียกร้องมาก) พระเยซูเจ้าตรัสปลุกปลอบว่า “สิ่งที่เป็นไปไม่ได้สำหรับมนุษย์ ก็เป็นไปได้สำหรับพระเจ้า” (ลก 18:27) และนักบุญเปาโลอธิบายว่า “พระเจ้าประทานพระพรพิเศษให้แต่ละคน คนหนึ่งได้รับพระพรนี้ และอีกคนหนึ่งได้รับพระพรนั้น” (1คร 7:7)

บ่อเกิดแห่งชีวิตคริสตชน

21. พระคริสตเจ้าเองเป็นผู้ถ่ายทอดชีวิตลูกของพระให้มาถึงคริสตชน พระองค์เองเสด็จมาถึงคริสตชนในโอกาสพิเศษของชีวิต โดยกำหนดให้การพบกันนั้นขึ้นอยู่กับเครื่องหมายสำคัญบางอย่างหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งขึ้นอยู่กับจารีตพิธีที่พระศาสนจักรเรียกว่า “ศีลศักดิ์สิทธิ์” ข้างฝ่ายคริสตชนก็เตรียมตัวพบพระองค์อย่างลึกล้ำโดยมีน้ำใจกว้างขวางและด้วยการร่วมมือจำเป็นต้องมีน้ำใจเช่นนี้ ศีลศักดิ์สิทธิ์จึงจะเกิดผลอย่างแท้จริง

สำหรับศีลประการแรก คือ ศีลล้างบาป นั้น สิ่งที่เราเห็นภายนอกคือการล้างด้วยน้ำ ศีลศักดิ์สิทธิ์ประการนี้ พระคริสตเจ้าชำระล้างมนุษย์ให้พ้นจากความผิดทั้งปวง ทำให้เกิดชีวิตพระเจ้า ทำให้ร่วมสนิทกับพระองค์อย่างใกล้ชิด รับเข้าในพระศาสนจักรเป็นประชากรของพระเป็นเจ้า และทำให้ศักดิ์สิทธิ์ไปด้วยพระคุณของพระจิต ศีลล้างบาป นับเป็นวิธีการประการแรกที่จำเป็นต้องประกอบ ชีวิตของคริสตชนจึงจะมีขึ้นได้ พ่อแม่คริสตชนจัดการให้ลูกที่เกิดใหม่ได้รับศีลล้างบาป แต่ภายหลังลูกต้องยืนยันและรื้อฟื้นข้อผูกพันที่ผู้อื่นได้ทำแทนตนไว้อีก

22. ศีลมหาสนิทเป็นบ่อเกิดของชีวิตคริสตชนทั้งหมด ศีลมหาสนิทเป็นพิธีที่ประกอบขึ้นในระหว่างจารีตอันสง่างามและสำคัญเป็นพิเศษอย่างหนึ่ง เรียกว่า พิธีบูชาขอบพระคุณ ในพิธีบูชาขอบพระคุณนั้นพระสงฆ์เป็นผู้แทนพระคริสตเจ้า ผู้ทรงถวายชีวิตของพระองค์เพื่อความรอดของโลกบนกางเขน พระสงฆ์ย้ำพระวาจาที่พระเยซูเจ้าได้ตรัส และย้ำอากัปกิริยาที่พระองค์ได้ทรงกระทำก่อนสิ้นพระชนม์ พระสงฆ์เปล่งวาจาเหนือปังและเหล้าองุ่นว่า “นี่คือกายของเรา...นี่คือโลหิตของเรา” ศีลศักดิ์สิทธิ์นี้เป็นการถวายบูชาขอบพระคุณที่ดีพร้อม ทำให้มนุษย์สนิทกับพระเป็นเจ้า และทำให้มนุษย์ด้วยกันเองร่วมสนิทกันด้วย คริสตชนจึงถือว่าศีลมหาสนิทเป็นอาหารเลี้ยงชีวิต ภายใต้รูปปรากฏของปังและเหล้าองุ่น พระคริสตเจ้ากลายเป็นอาหารเลี้ยงศิษย์แต่ละคน และบำรุงเขาให้มีกำลังเดินไปสู่ชีวิตนิรันดร

23. ชีวิตใหม่ที่ได้รับเมื่อวันล้างบาปและชุบเลี้ยงด้วยศีลมหาสนิทนั้น ถูกความชั่วที่อยู่ในตัวมนุษย์ และการหลอกล่อของมารซาตาน “เจ้าแห่งโลกนี้” คุกคามอยู่ตลอดเวลา ชีวิตใหม่นั้นอาจถูกทำลายดับไปอย่างสิ้นเชิงด้วยการปฏิเสธไม่ยอมรับพระเป็นเจ้าและระเบียบศีลธรรมที่พระองค์ได้ตั้งขึ้น บาปหนัก ซึ่งเท่ากับเป็นการจงใจหันหลังให้พระเป็นเจ้าอย่างสิ้นเชิงนั้น ทำให้มนุษย์เสียหายอย่างร้ายแรง เพราะทำลายชีวิตของพระเป็นเจ้าในตัวมนุษย์ให้สูญไป คริสตชนที่แยกตนออกจากพระเป็นเจ้าเช่นนี้ ย่อมรู้ว่าตนไม่ใช่สมาชิกที่มีชีวิตอยู่ในพระศาสนจักรอีก แม้ว่าภายนอกอาจจะเห็นว่ายังอยู่ในพระศาสนจักรก็ตาม

24. แต่พระคริสตเจ้าทรงเน้นสอน และสำแดงให้เห็นด้วยการดำรงพระชนม์ของพระองค์ว่า พระทัยดีของพระเป็นเจ้าพร้อมอยู่เสมอที่จะรับมนุษย์ที่เป็นทุกข์สำนึกถึงความชั่วซึ่งได้กระทำให้อยู่ในฐานะเดิม คริสตชนถือว่าการสารภาพบาปอย่างจริงใจเป็นยาบำบัดที่มีผลชะงัดและแน่นอน เมื่อแสดงความผิดและความทุกข์สำนึกแก่พระสงฆ์ คริสตชนก็ได้รับการยกบาปจากพระเป็นเจ้า ได้กลับเข้าในหมู่ประชากรที่มีชีวิตของพระศาสนจักรและกลับมีความละหม้ายคล้ายคลึงกับพระคริสตเจ้า เวลาเราสารภาพบาป พระสงฆ์มิใช่ผู้พิพากษา แต่เป็นผู้แทนพระเป็นเจ้า เพราะเหตุนี้พระสงฆ์ที่ฟังแก้บาป ต้องถือเป็นความลับอย่างเด็ดขาด มิฉะนั้นจะเป็นความผิดอย่างอุกฤษฎ์ และจะถูกพระศาสนจักรลงโทษอย่างหนัก ในประวัติศาสตร์ เคยมีพระสงฆ์ที่ยอมพลีชีพแต่ไม่ยอมเผยความลับที่รู้ในที่แก้บาป ศีลนี้เรียกว่า ศีลอภัยบาป

25. นอกจากศีลล้างบาป ศีลมหาสนิท และศีลแก้บาป ยังมีศีลอีก 4 ศีล คือ

ศีลกำลัง เป็นศีลที่พระคริสตเจ้าใช้เพื่อโปรดให้คริสตชนวัยรุ่นมีกำลังของพระจิต ทำให้บรรลุถึงความสุขุมคัมภีรภาพฝ่ายวิญญาณและพันธะอันแท้จริงของคริสตชน

ศีลบรรพชา (ศีลบวช) เป็นศีลศักดิ์สิทธิ์ที่โปรดให้ผู้ชายเป็นศาสนบริกร ประกาศพระวรสาร ประกอบพิธีกรรม และอภิบาลดูแลประชากรของพระเป็นเจ้ามี 3 ขั้นคือ สังฆานุกร พระสงฆ์ และพระสังฆราช

ศีลสมรส (ศีลกล่าว) เมื่อรับศีลนี้ สามีภรรยาคริสตชนได้รับพระคุณทำให้การสมรสของเขาศักดิ์สิทธิ์ และทำให้เขามีกำลังที่จะตั้งครอบ

ครัวคริสตชนขึ้นใหม่

ศีลเจิมผู้ป่วย ได้แก่การเอาน้ำมันเจิมเป็นเครื่องหมายสัญลักษณ์พระคริสตเจ้าเสด็จมาเยี่ยมผู้เป็นศิษย์ซึ่งใกล้จะจากโลกนี้ เพื่อว่าเมื่อได้มีส่วนในการสิ้นพระชนม์ของพระองค์แล้ว จะได้มีส่วนในการกลับเป็นขึ้นมาอย่างรุ่งโรจน์ของพระองค์ด้วย

คริสตชนสนทนากับพระเป็นเจ้า

26. ศีลศักดิ์สิทธิ์ คือเวลาพิเศษที่คริสตชนได้สนิทกับพระเป็นเจ้า แต่นอกจากนี้ ยังมีเวลาอื่นตลอดชีวิตของคริสตชน เช่น เวลาสวดภาวนากับเวลารำพึงถึงพระวาจาของพระเป็นเจ้า ตลอดเวลาทำงานและรับใช้ผู้อื่น ก็ถือว่าเป็นการพบกับพระเป็นเจ้า ซึ่งทำให้คริสตชนมั่นคงในชีวิตของพระองค์

27. การภาวนานั้น ก่อนอื่น คือการที่มนุษย์ตอบพระเป็นเจ้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับคริสตชนซึ่งได้รับพระคุณมากมายจากพระองค์ และเขาต้องภาวนาเช่นนี้ตลอดชีวิต คริสตชนถือว่า การที่ต้องภาวนานั้น ไม่ใช่เพราะหมดฤทธิ์สิ้นปัญญา แต่เพราะอยากผูกพันตนในแผนการความรอดของพระเป็นเจ้า พระจิตเป็นผู้ดลใจให้มนุษย์ภาวนาแบบคริสตชน พระองค์เสด็จมาช่วยมนุษย์ผู้อ่อนแอ และกระตุ้นให้ภาวนาและคิดถึงพระเป็นเจ้า ดังนี้ พระเป็นเจ้าเป็นทั้งจุดเริ่มต้นและจุดปลายทางของการภาวนา ซึ่งทำให้คริสตชนมีความสนิทใกล้ชิดกับพระบิดา พระบุตรและพระจิต

28. การภาวนาของคริสตชนมีอยู่ด้วยกันสามแบบ คือภาวนาเพื่อนมัสการ และแสดงความรักต่อพระเป็นเจ้าผู้เป็นพระผู้สร้างและพระบิดา ภาวนาเพื่อขอบพระคุณพระเป็นเจ้าที่ได้ประทานพระคุณให้เรา ภาวนาเพื่อวอนขอพระคุณ สำหรับตนเองและผู้อื่น คริสตชนยังภาวนาเพื่อขอสิ่งที่ต้องการทางโลก แต่ยังรู้ว่าเมื่อภาวนาแล้ว ไม่ใช่ว่าไม่ต้องอุตสาห์พยายาม ไม่ต้องศึกษาและไม่ต้องใช้วิธีการตามธรรมชาติ หรือการภาวนามีไว้สำหรับแก้ไขสิ่งที่ตนได้ทำผิดพลาด หรือเป็นเพียงวิธีแนะนำพระอานุภาพของพระเป็นเจ้ามาใช้ตามใจชอบ การภาวนาอุทิศแก่ผู้ตายเป็นธรรมเนียมเก่าแก่และศักดิ์สิทธิ์ในพระศริสตศาสนา เราภาวนาขอพระเป็นเจ้าโปรดรับผู้ที่จากโลกนี้เข้าไปในสันติสุขของพระองค์

29. บทภาวนาที่คริสตชนชมชอบมากที่สุด คือบท “ข้าแต่พระบิดา” ซึ่งพระเยซูเจ้าสอนแก่สานุศิษย์ของพระองค์ เมื่อสวดบทนี้ คริสตชนใช้พระวาจาของพระเยซูเจ้าพูดกับพระเป็นเจ้าเหมือนอย่างพูดกับพระบิดาของตน คำภาวนาของคริสตชนในโลกรวมเข้ากับคำภาวนาของนักบุญ ซึ่งอยู่กับพระเป็นเจ้าแล้ว และเราหวังพึ่งคำเสนอวิงวอนของท่านเหล่านั้นได้ พระนางมารีย์ พระมารดาของพระเยซูเจ้ามียศสูงสุดในหมู่นักบุญทั้งหลาย คริสตชนรักเคารพพระนาง ถือเป็นแม่ของตน เพราะพระนางเป็นพระมารดาของพระเยซูเจ้า ซึ่งเป็นพระเชษฐาของมนุษย์ทั้งหลาย คริสตชนย่อมวอนขอพระนางโดยสวด “วันทามารีย์” บ่อยๆ ด้วยความไว้ใจและความรัก

30. นอกจากการภาวนาส่วนตัวแล้วคริสตชนยังร่วมในการภาวนาส่วนรวมซึ่งศาสนิกชนทั้งในวัดของตนและทั้งในวัดทั่วโลกถวายแด่พระเป็นเจ้า โดยร่วมกับพระคริสตเจ้าและนักบุญทั้งหลาย ในการภาวนาแบบนี้ เรียกว่าการภาวนาตามพิธีกรรม คริสตศาสนิกชนมีส่วนร่วมในการสรรเสริญพระเป็นเจ้าและภาวนาอุทิศแก่มนุษย์ทั้งสิ้นพร้อมกับคริสตชนทั้งหมด การภาวนาตามพิธีกรรมที่ประเสริฐที่สุดก็คือ พิธีบูชาขอบพระคุณ แต่ยังมีการภาวนาสาธารณะแบบอื่น ที่ปฏิบัติโดยพระสงฆ์ และผู้ที่ถวายตัวแด่พระเป็นเจ้าโดยเฉพาะอีกด้วย

31. เมื่ออ่านหรือฟังอ่านพระคัมภีร์ ก็เท่ากับคริสตชนได้ยินเสียงของพระเป็นเจ้าเอง ซึ่งเรียกและนำเขาให้เดินไป เมื่อเล่าเหตุการณ์ต่างๆ ที่ล่วงแล้วไป เช่น ความปรวนแปรกลับกลอกของประชากรชาวยิวก็ดี หรือวาจาและการกระทำของพระเยซูคริสตเจ้าและอัครสาวกก็ดี ย่อมถือว่า พระคัมภีร์เป็นสาส์นที่มีชีวิตสำหรับคริสตชนและมนุษย์ทุกคน เพื่อจะทำให้การอ่านที่กล่าวนี้เกิดผล เป็นธรรมดาอยู่เองที่จำเป็นต้องอ่านด้วยความตั้งใจและความสำรวมใจตามสมควร พระจิตเป็นผู้ดลบันดาลให้เกิดสภาพจิตใจเช่นนี้ ทำให้สติปัญญาสว่าง เห็นแจ้งและทำให้ดวงใจเข้มแข็งด้วยวาจาของพระเป็นเจ้า

32. การรำพึงที่เรียกว่าจิตภาวนานั้น เป็นการคิดถึงข้อความจริงขั้นมูลฐานแห่งความเชื่อ และเป็นการยกใจขึ้นจนสนทนากับพระเป็นเจ้าได้ การรำพึงเป็นการสำรวมใจ ที่ช่วยให้คริสตชนมอบฝากชีวิตของตนไว้ในแผนการ

ของพระเป็นเจ้า และให้ถือของในโลกนี้มีความสำคัญเท่าที่เหมาะที่ควรเท่านั้น การรำพึงเป็นกิจปฏิบัติที่ขอกำชับเป็นพิเศษ สำหรับผู้ที่ถวายตัวแด่พระเป็นเจ้า ผู้ที่ทำการรำพึงอย่างซื่อสัตย์อาจจะได้รับพระคุณจากพระจิตคือพระคุณเข้าฌาน ซึ่งทำให้มนุษย์สนิทกับพระเป็นเจ้าด้วยความชื่นชอบ

ความประพฤติของคริสตชน

33. สำหรับคริสตชน “เชื่อ” หมายความว่าเจริญชีวิตตามแนวความเชื่อถึงพระเป็นเจ้า ความประพฤติของคริสตชนกำหนดตามพันธะที่ผูกมัดเขาไว้กับสังคม และโดยพันธะที่เขามีต่อพระเยซูคริสตเจ้า เขารู้ว่าพระเยซูเจ้าได้มาร่วมสนิทกับมนุษย์แต่ละคน และสิ่งที่เขาทำต่อคนที่ต่ำต้อยที่สุด ก็ถือว่าเขาได้ทำร่วมกับพระเยซูคริสตเจ้าเอง ความรักต่อผู้อื่นนั้นเป็นการแสดงว่าคริสตชนรักพระเป็นเจ้าด้วย ตามที่นักบุญยอห์นกล่าวว่า “ผู้ไม่รักพี่น้องที่เขาแลเห็นได้ ย่อมไม่รักพระเจ้าที่เขาแลเห็นไม่ได้ ” (1ยน 4:20) เพราะความรักนี้แหละ เขาย่อมให้อภัยความผิดแก่ผู้อื่น และถึงกับทำดีต่อศัตรูของตนเอง ตามที่พระเยซูเจ้าสอนในพระวรสารว่า “เพราะถ้าท่านให้อภัยผู้ทำความผิด พระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์ ก็จะประทานอภัยแก่ท่านด้วย แต่ถ้าท่านไม่ให้อภัยผู้ทำความผิด พระบิดาของท่านก็จะไม่ประทานอภัยแก่ท่านเช่นเดียวกัน” (มธ 6:14-15)

34. คริสตชนถือต่อตนเองโดยเหมาะสมแก่สภาพความเป็นจริง คือเป็นคนถ่อมตนและมีสติ ที่ว่าเป็นคนถ่อมตนนั้น ก็เพราะสำนึกว่าตนมีความสามารถน้อยและอ่อนแอ และรู้ว่าความหยิ่งทะนงเป็นแต่การหลอกลวงตน

ด้วยว่าพระเป็นเจ้าประทานทุกสิ่งให้เปล่า คริสตชนพึ่งพระเป็นเจ้าตลอดเวลา เพราะขัดสนและอ่อนแอ เพื่อขอพระองค์ประทานพละกำลังและอภัยความผิด และที่ว่าเป็นคนมีสติ ซึ่งหมายความว่าเป็นนายบังคับกาย ความรู้สึกและความลำเอียงไปข้างความสนุกสบายนั้น ก็เพราะรู้ว่ามีความไม่เป็นระเบียบแอบแฝงอยู่ในตน และมักถูกประจญให้หันเหไปทางความสนุกต่างๆทางโลก

เพราะเหตุนี้ คริสตชนจึงเป็นคน (ตื่น) เฝ้าระวังระไว เพื่อเป็นคนดีพร้อมเท่าที่จะเป็นได้ตามพระฉบับแบบของพระคริสตเจ้า รบสู้กับความโลภและความอิจฉาแม้จะเป็นแต่ความรู้สึกภายใน ถือการอดเนื้อและการอดอาหาร พยายามเป็นคนใจกว้าง เพื่อพร้อมยิ่งขึ้นที่จะปฏิบัติตามการดลใจของพระจิตให้ถือชีวิตภาวนาและความรัก

35. ในฐานะเป็นเอกชน คริสตชนเป็นคนถือความสุจริตแม้ในเรื่องเล็กๆน้อยๆเป็นคนถือกฎศักดิ์สิทธิ์ของครอบครัวอย่างเคร่งครัด ยกย่องญาติพี่น้อง เคารพคู่ครองถือเท่าเสมอตน และอบรมลูกให้เป็นคนที่มีเสรีภาพ ในฐานะเป็นพลเมือง คริสตชนถือหน้าที่ต่อสังคม “ของซีซาร์ คืนให้ซีซาร์” ตามที่พระคริสตเจ้าสอนหลีกเลี่ยงการใช้กำลังบังคับและพยายามอยู่อย่างสามัคคีปรองดองกับทุกๆคน เคารพสิทธิ์ของผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสรีภาพที่จะทำตามมโนธรรมของตน

36. คริสตชนไม่ชอบอยู่เปล่า นักบุญเปาโลกล่าวว่า “ถ้าผู้ใดไม่อยากทำงานก็อย่ากิน” (2ธส 3:10) คริสตชนถือว่าการทำงานเป็นการที่

มนุษย์ร่วมมือกับพระเป็นเจ้า เป็นวิธีทำให้ตนครบสมบูรณ์และเป็นประโยชน์แก่ประชาคมมนุษย์ เวลาทำงานก็เท่ากับมนุษย์ปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระเป็นเจ้าในการเนรมิตสร้าง ความสามารถและความสุจริตในวิชาชีพเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับทำให้เขาเป็นคนดีพร้อม

37. คริสตชนไม่ใช่คนอยู่โดดเดี่ยวในหมู่มนุษย์ แต่เป็นดังกิ่งไม้กิ่งหนึ่งหรืออวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกาย จึงถือตนเป็นส่วนหนึ่งในพระศาสนจักรซึ่งเป็นประชาคมมีชีวิตของคริสตชนแล้วร่วมเข้าในชีวิตพระศาสนจักรอย่างเปิดเผย มีส่วนร่วมในวันฉลอง ซึ่งเป็นเวลาแสดงความชื่นชมยินดี หรือการใช้โทษบาปเพื่อประกาศความเชื่อ และแสดงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกับพี่น้องร่วมศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีส่วนในพิธีบูชาขอบพระคุณ เพราะเขามีหน้าที่ต้องร่วมซึ่งในพิธีนั้น เขามีส่วนร่วมในการถวายบูชาของพระคริสตเจ้า ร่วมกับประชาคมทั้งหมดและมีความสามัคคีปรองดองกับทุกคน

38. การให้อภัยและอยู่เป็นปรกติสุขนั้น ไม่หมายความว่าอยู่นิ่งเฉย ตรงกันข้ามคริสตชนรู้ว่าตนมีหน้าที่ต้องส่งเสริมความยุติธรรมทางสังคม สันติภาพและเสรีภาพ เพราะมนุษยชาติต้องดียิ่งขึ้นและพัฒนาจนถึงที่สุด ซึ่งมีแต่พระเป็นเจ้าเท่านั้นที่ทรงทราบในสังคมที่มืดมัวไปเพราะความอยุติธรรมและความหน้าซื่อใจคดนั้น คริสตชนย่อมต่อต้านการแสวงหาผลประโยชน์การเบียดเบียนข่มเหงและอคติทุกแบบ ลงมือทำการส่งเสริมผู้อื่นด้วยตนเอง การทำงานเพื่อส่งเสริมมนุษยชาตินั้น

คริสตชนถือว่าเป็นจุดมุ่งหมายที่มีผลในตัวของมันเองและเขาทำงานนั้น โดยร่วมมือกับบุคคลอื่นๆอีกเป็นอันมากที่มีความเชื่อถือไม่เหมือนกัน แต่คริสตชนจะพอใจแต่เพียงได้อุตสาห์ทำให้โลกมีมนุษยธรรมเท่านี้หาได้ไม่ เพราะเขาเป็นสมาชิกของพระศาสนจักรซึ่งมีหน้าที่ต้องประกาศให้มนุษย์ทุกคนรู้ว่าพระเป็นเจ้ารักเขา และได้ทรงใช้พระเยซูคริสตเจ้าพระบุตรของพระองค์มาแจ้งให้เขาทราบถึงความรักของพระองค์

39. คริสตชนได้เห็นพระเยซูคริสตเจ้าเป็นแบบฉบับความซื่อตรงและจริงใจในคำพูดและในความประพฤติทั่วไป แต่พระองค์ยังเป็นแบบฉบับความสงบและความยินดีภายในด้วย โดยที่รู้ว่าพระเป็นเจ้าเป็นพระบิดา คริสตชนไม่กระวนกระวายใจและไม่หวาดกลัว เมื่อประเชิญกับอำนาจแห่งความชั่ว เมื่อทำความดีเขาก็ทำเพราะมีความรักเยี่ยงบุตร และความรักนั้นย่อมขับไล่ความกลัวและทำให้มีแต่ความชื่นชมยินดี คริสตชนเป็นผู้มีอิสระในการใช้สิ่งของทางฝ่ายกายและวิญญาณ ตามที่นักบุญเปาโลสอนว่า “ทุกสิ่งล้วนเป็นของพวกท่าน แต่พวกท่านเป็นของพระคริสต์และพระคริสต์เป็นของพระเจ้า” (1 คร 3:22-23)

40. คริสตชนเป็นผู้ที่มีความหวังตลอดเวลาในประวัติศาสตร์ เพื่อคอยเร่งให้อนาคตซึ่งพระเป็นเจ้าแย้มให้เขาเห็นด้วยการเผยแสดงเป็นอันสำเร็จไป ชีวิตของคริสตชนคอยขะมักเขม้นรับใช้ให้เป็นไปตามแผนการของความรักซึ่งพระเป็นเจ้ามีต่อมนุษย์ และคำภาวนาของคริสตชนเป็นการสวดขอทุกวันให้ได้ชีวิตที่พระเป็นเจ้าทรงสัญญาว่า “พระอาณาจักรพระองค์จงมา

ถึง”

41. เมื่อเชื่อมั่นดังนี้แล้ว แม้จะประสบความทุกข์เข็ญอย่างแสนสาหัส คริสตชนก็ยังสามารถรักษาใจให้แจ่มใสและสงบเขารู้ว่าพระเป็นเจ้าไม่ปรารถนาให้มีความทุกข์และความเจ็บปวด แต่ที่มีความทุกข์และความเจ็บปวดในหมู่มนุษย์นั้น เพราะเป็นผลของบาป ฉะนั้นคริสตชนต่อสู้กับความทุกข์ทรมานอย่างเต็มที่และพยายามบรรเทาความทุกข์ทรมานนั้นด้วยวิชาความรู้ทุกวิถีทาง แต่เขาก็รู้ด้วยว่าความทุกข์ทรมานจะต้องมีอยู่เสมอในชีวิตของมนุษยชาติที่ได้ทำบาปดังนั้นเช่นเดียวกับพระคริสตเจ้าที่ได้รักษาบรรเทาผู้เจ็บป่วย แต่ก็ทรงยอมรับทนทรมานลำบากโดยไม่บ่นว่าและร่วมสนิทกับพระคริสตเจ้า เมื่อมีส่วนในความทุกข์ลำเค็ญของพระองค์ เขาก็จะมีส่วนในการกลับเป็นขึ้นมาของพระองค์ด้วย

42. ดังนี้ เมื่อคิดถึงความตาย คริสตชนย่อมไม่หวาดกลัว ความตายเป็นสิ่งที่น่าหวาดหวั่นสำหรับเขาเหมือนสำหรับมนุษย์ทุกคนก็จริงแต่เพราะเขามีความเชื่อ ความตายกลับเป็นเครื่องกระตุ้นให้เขาถือซื่อสัตย์และมีความหวัง เขารู้ว่าเขายืนหยัดอยู่ในความเชื่อและความรักต่อพระเป็นเจ้าจนวาระสุดท้ายในชีวิตนี้ เขาจะตายโดยร่วมสนิทกับพระคริสตเจ้า ที่จะนำไปเสวยบรมสุขกับพระเป็นเจ้าตลอดไป เมื่อนั้นแหละ เขาจะดำรงอยู่ในความสนิทใกล้ชิดกับ พระบิดา พระบุตร และพระจิต เขามีความหวังดังนี้ทุกครั้งที่ทำเครื่องหมายกางเขนบนตัวพลางออกพระนามพระตรีเอกภาพ

ภาคผนวก

โครงสร้างภายนอกของพระศาสนจักรคาทอลิก

1. พระศาสนจักรคาทอลิกมีโครงสร้างแบบง่ายๆ แต่เกี่ยวเนื่องกัน ซึ่งเราจะเห็นได้เกือบทั่วโลก โครงสร้างนั้นสร้างขึ้นสำหรับใช้ส่งเสริมความเชื่อและความรัก ทำให้จุดหมายสำคัญของพระศาสนจักรสำเร็จไปได้ง่ายขึ้น จุดหมายของพระศาสนจักรก็คือ พระเกียรติมงคลพระเป็นเจ้าและความรอดของมนุษย์

2. ประมุขของพระศาสนจักรคือพระสันตะปาปา พระสันตะปาปามีหน้าที่ปกครองพระศาสนจักร อีกทั้งป้องกันและส่งเสริมสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่พระศาสนจักร พระสันตะปาปาประทับอยู่ที่กรุงโรม ดูแลเอาใจใส่ประโยชน์ส่วนรวม สันติสุขและความสามัคคีในหมู่มนุษย์ อำนาจของพระองค์ไม่ใช่อำนาจทางการเมือง ผู้ทำงานใกล้ชิดช่วยพระสันตะปาปา คือ พระคาร์ดินัลซึ่งพระองค์เป็นผู้แต่งตั้งกับศูนย์การบริหารพระศาสนจักร (Roman Curia) ซึ่งประกอบด้วยสมณกระทรวง สำนักงานและศาลต่างๆ พระองค์มีอำนาจอธิปไตยเหนือนครวาติกัน ซึ่งเป็นดินแดนส่วนน้อย เหลือจากดินแดนอันกว้างใหญ่ไพศาลของพระสันตะปาปาในครั้งกระโน้นอาศัยอำนาจอธิปไตยที่กล่าวนี้ พระสันตะปาปาสามารถปฏิบัติภาระหน้าที่ได้อย่างเป็นอิสระเต็มที่ กับส่งผู้แทนไปยังชาติต่างๆ ทั้งที่เป็นและไม่เป็นคาทอลิกสำหรับทำงานเพื่อสันติภาพและเพื่อประโยชน์ของชาวคาทอลิกในประเทศเหล่านั้น

3. พระสันตะปาปาแบ่งหน้าที่ปกครองพระศาสนจักรกับบรรดาพระสังฆราช พระสังฆราชเหล่านี้เป็นผู้สืบตำแหน่งต่อจากคณะอัครสาวก ที่พระเยซูคริสตเจ้าได้เลือกแต่ก่อนนี้ พระสังฆราชแต่ละองค์ซึ่งร่วมสนิททางพระฐานานุกรมกับพระสันตะปาปานั้นปกครองดินแดนที่ได้มอบกับท่านและเรียกว่าสังฆมณฑล นอกจากนั้นพระสังฆราชทุกองค์มีส่วนร่วมกับพระสันตะปาปาในการปกครองพระศาสนจักรสากล โดยอาศัยสมัชชาสังฆราช (Synod of Bishops) แต่ละสังฆมณฑลมีการปกครองเหมือนพระศาสนจักรสากล คือมีผู้ช่วยงานพระสังฆราชซึ่งได้แก่คณะสงฆ์ผู้ได้รับมอบให้ดูแลส่วนต่างๆที่แบ่งจากสังฆมณฑลอีกชั้นหนึ่ง เรียกว่าสังฆตำบล แต่ละสังฆมณฑลมีจุดสำคัญเรียกว่า “อาสนวิหาร” ฉันใดแต่ละสังฆตำบลก็มีวัดของตนเองสำหรับให้สัตบุรุษบำเพ็ญศาสนกิจฉันนั้น

4. ชาวคาทอลิกถือว่าคณะนักบวชต่างๆ เช่น คณะเยสุอิต คณะเบเนดิกติน คณะฟรันซิสกัน คณะดอมินิกัน ฯลฯ ทั้งที่เป็นชายและหญิง ทั้งที่เป็นสงฆ์และฆราวาส มีความสำคัญอย่างยิ่ง คณะเหล่านี้ บางคณะก็ทำการเพ่งพินิจรำพึง บางคณะก็ทำงานแพร่ธรรมในโลก ได้ตั้งขึ้นในเวลาต่างๆกัน โดยบุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์ และโดยมากมักเป็นนักบุญ คณะเหล่านี้ทำงานในกิจการแขนงต่างๆ เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล งานอบรมเยาวชน งานเมตตาจิต งานธรรมทูต ฯลฯ และขึ้นกับอธิการใหญ่ แล้วแต่วินัยของแต่ละคณะ และแล้วแต่ประโยชน์ทั่วไปของพระศาสนจักร

5. เนื่องจากมีลักษณะไม่เลือกถือชาติ พระศาสนจักรส่งเจ้าหน้าที่ของตนไปยังทุกชาติที่พระศาสนจักรตั้งอยู่ และให้ถือวัฒนธรรมกับ

การใช้ภาษาของเขา ดังนั้น ทุกวันนี้ พิธีศาสนาของพระศาสนจักรทำเป็นเป็นภาษาต่างๆ กว่า 250 ภาษา ในภาษาเหล่านี้ ภาษาลาตินได้รับการยกย่องเป็นพิเศษ เพราะเป็นภาษาที่ใช้ ณ กรุงโรมและมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ถ้าพิจารณาในบางแง่อาจถือได้ว่าภาษาลาตินเป็นภาษาเอกของพระศาสนจักรเป็นต้น ในการประกอบพิธีมิสซา ถ้าใช้ภาษาลาติน พระสงฆ์สามารถเข้าใจกันและภาวนาร่วมกันได้ ไม่ว่าที่ใดในโลก

6. เพื่อสามารถดำรงและปฏิบัติงานได้ปรกติเรียบร้อยในสังคมตั้งแต่แรกเริ่ม พระศาสนจักรได้ตั้งบัญญัติต่างๆชุดหนึ่งขึ้น คอยแก้ไขให้ทันสมัยอยู่เสมอ และทุกวันนี้รวมเข้าไว้ในประมวลบัญญัติแห่งพระศาสนจักร บัญญัติเหล่านั้นกำหนดกฎเกณฑ์ภายนอกว่า ต้องถือชีวิตคริสตชนอย่างไร ระบุว่าคริสตชนมีสิทธิ์อะไร มีหน้าที่อะไร และจะถูกลงโทษอย่างไรถ้าทำผิด นอกจากนั้น ยังวางระเบียบเกี่ยวกับการติดต่อในระหว่างพระฐานานุกรม คณะนักบวชและสัตบุรุษตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างพระศาสนจักรกับรัฐต่างๆด้วย

7. การสมัครใจบริจาคทรัพย์ของสัตบุรุษเป็นรายได้ทางเดียวเท่านั้นสำหรับจุนเจือความต้องการทางวัตถุของพระฐานานุกรมและการงานของสังฆมตำบล สังฆมณฑล คณะนักบวช และแม้แต่องค์พระสันตะปาปาเอง การบริจาคทรัพย์นั้นสัตบุรุษพึงทำตามสติกำลังและตามการดลใจของพระจิต ดังนี้ ก็เห็นได้ว่าพระศาสนจักรคาทอลิกมิใช่มหาอำนาจทางเศรษฐกิจและทางวัตถุแต่หวังพึ่งพระจิตของพระเป็นเจ้าแต่อย่างเดียว

เดชะพระนาม พระบิดา และพระบุตร และพระจิต อาแมน

บทอัญเชิญพระจิตเจ้า (Veni Sancte Spiritus)

ก่อ เชิญเสด็จมา ข้าแต่พระจิตเจ้า

รับ เชิญเสด็จมาสถิตในดวงใจสัตบุรุษ และทรงบันดาลให้ลุกร้อนด้วยความรักของพระองค์

ก่อ โปรดประทานพระจิตของพระองค์ และสรรพสิ่งจะอุบัติขึ้นมา

รับ แล้วพระองค์จะทรงเนรมิตแผ่นดินขึ้นใหม่

ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงสอนใจสัตบุรุษด้วยการส่องสว่างของพระจิต โปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลายซาบซึ้งในความเที่ยงธรรมโดยพระจิตนั้น และโปรดให้ได้รับความบรรเทาจากพระองค์ท่านเสมอ เดชะพระคริสตเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย อาแมน

บทข้าแต่พระบิดา (มธ 6:9-13) (Pater Noster)

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย
พระองค์สถิตในสวรรค์
พระนามพระองค์จงเป็นที่สักการะ
พระอาณาจักรจงมาถึง
พระประสงค์จงสำเร็จในแผ่นดินเหมือนในสวรรค์

โปรดประทานอาหารประจำวัน แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายในวันนี้
โปรดประทานอภัยแก่ข้าพเจ้า เหมือนข้าพเจ้าให้อภัยแก่ผู้อื่น
โปรดช่วยข้าพเจ้าไม่ให้แพ้การผจญ
แต่โปรดช่วยให้พ้นจากความชั่วร้ายเทอญ อาแมน

บทวันทามารีย์ (Ave Maria)

วันทามารีย์ เปี่ยมด้วยพระหรรษทาน พระเจ้าสถิตกับท่าน ผู้ได้รับพระพรกว่าสตรีใดๆ และพระเยซูโอรสของท่าน ทรงได้รับพระพรยิ่งนัก

สันตะมารีย์ พระมารดาพระเจ้า โปรดภาวนาเพื่อลูกทั้งหลายผู้เป็นคนบาป บัดนี้และเมื่อจะตาย อาแมน

บทพระสิริรุ่งโรจน์ (Gloria Patri)

พระสิริรุ่งโรจน์แด่พระบิดา และพระบุตร และพระจิต
เหมือนในปฐมกาล บัดนี้และทุกเมื่อตลอดนิรันดร อาแมน

ความสุขแท้จริง (มธ 5:3-10)

ผู้มีใจยากจนย่อมเป็นสุข เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา
ผู้เป็นทุกข์โศกเศร้าย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้รับการปลอบโยน
ผู้มีใจอ่อนโยนย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้รับแผ่นดินเป็นมรดก
ผู้หิวกระหายความชอบธรรมย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะอิ่ม
ผู้มีใจเมตตาย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา
ผู้มีใจบริสุทธิ์ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า

ผู้สร้างสันติย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรพระเจ้า
ผู้ถูกเบียดเบียนข่มเหงเพราะความชอบธรรมย่อมเป็นสุข เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

บทสารภาพบาป (Confuteor)

ข้าพเจ้าขอสารภาพต่อพระเจ้า ผู้ทรงสรรพานุภาพและต่อพี่น้องด้วยว่าข้าพเจ้าได้ทำบาปมากมาย ด้วยกาย วาจา ใจ และด้วยการละเลย ข้าพเจ้าเป็นคนบาป ข้าพเจ้ายอมรับว่าเป็นคนบาป (ข้อน-อก เพียงครั้งเดียว) ดังนั้นขอพระนางมารีย์ผู้ทรงเป็นพรหมจารีเสมอ ขอทูตสวรรค์ และนักบุญทั้งหลายและพี่น้องด้วย ช่วยวิงวอนพระเจ้าเพื่อข้าพเจ้าด้วยเทอญ

พระบัญญัติความรัก (มธ 22:37,39)

จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่านสุดจิตใจ สุดวิญญาณ สุดสติปัญญาของท่าน (ฉธบ 6:5)

จงรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง (ลนต 19:18)

บทบัญญัติพื้นฐานของพระศาสนจักร

1. จงร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ และหยุดทำงานในวันอาทิตย์และวันฉลองบังคับ
2. จงรับศีลอภัยบาปอย่างน้อยปีละครั้ง
3. จงรับศีลมหาสนิทอย่างน้อยปีละครั้งในกำหนดปัสกา
4. จงอดอาหาร และอดเนื้อ ในวันที่กำหนด

5. จงบำรุงพระศาสนจักรตามความสามารถ

พระบัญญัติสิบประการ (อพย 20:1-17,ฉธบ 5:1-21)

“เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่าน”

1. จงนมัสการ องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าพระองค์เดียวของท่าน
2. อย่าออกพระนามพระเจ้าโดยไม่สมเหตุ
3. อย่าลืมฉลองวันพระเจ้าเป็นวันศักดิ์สิทธิ์
4. จงนับถือบิดามารดา
5. อย่าฆ่าคน
6. อย่าผิดประเวณี
7. อย่าลักขโมย
8. อย่าพูดเท็จใส่ร้ายผู้อื่น
9. อย่าปลงใจผิดประเวณี
10. อย่ามักได้ทรัพย์สินของผู้อื่น

บทข้าพเจ้าเชื่อ (สัญลักษณ์ของอัครสาวก) (Credo)

ข้าพเจ้าเชื่อในพระเจ้า พระบิดาผู้ทรงสรรพานุภาพ ทรงเนรมิตฟ้าดิน ข้าพเจ้าเชื่อในพระเยซูคริสตเจ้า พระบุตรหนึ่งเดียวของพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย ทรงปฏิสนธิเดชะพระจิตเจ้า ทรงบังเกิดจากพระนางมารีย์พรหมจารี ทรงรับทรมานสมัยปอนทิอัส ปิลาต ทรงถูกตรึงกางเขน สิ้นพระชนม์ และทรงถูกฝังไว้ เสด็จสู่แดนมรณะ วันที่สามทรงกลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตาย เสด็จสู่สวรรค์ ประทับเบื้องขวาพระเจ้า พระ

บิดาผู้ทรงสรรพานุภาพ แล้วจะเสด็จมาพิพากษาผู้เป็นและผู้ตาย

ข้าพเจ้าเชื่อในพระจิตเจ้า พระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์สากล ความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวของผู้ศักดิ์สิทธิ์ การอภัยบาป การกลับคืนชีพของร่างกาย และชีวิตนิรันดร อาแมน

บทแสดงความเชื่อ

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพเจ้าเชื่อมั่นในความจริงทุกข้อ ที่พระองค์ทรงเปิดเผย และที่พระศาสนจักรสั่งสอน โปรดทรงเพิ่มพูนความเชื่อของข้าพเจ้าด้วยเถิด อาแมน

บทแสดงความหวัง

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพเจ้าหวังอย่างแน่วแน่ว่า เดชะพระบารมีของพระเยซูคริสตเจ้า พระองค์จะประทานพระหรรษทานแก่ข้าพเจ้าในโลกนี้ และสันติสุขนิรันดรในโลกหน้า ทั้งนี้เพราะพระองค์ทรงรักษาพระสัญญาที่ทรงให้ไว้เสมอ อาแมน

บทแสดงความรัก

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพเจ้ารักพระองค์สุดดวงใจยิ่งกว่าสิ่งทั้งปวง เพราะพระองค์ทรงเป็นความดีงามหาที่สุดมิได้ และทรงสมควรได้รับความรักจากมนุษย์ทั้งมวล และเพราะรักพระองค์ ข้าพเจ้าจึงรักผู้อื่นเหมือนรักตนเอง และพร้อมจะให้อภัยผู้อื่นเสมอ โปรดทรงเพิ่มพูนความรักของข้าพเจ้าด้วยเถิด อาแมน

บทแสดงความทุกข์

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพเจ้าเป็นทุกข์เสียใจที่ได้ทำบาป เพราะบาปเรียกร้องการลงโทษ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง บาปทำเคืองพระทัยพระองค์ ผู้ทรงความดีและทรงสมควรได้รับความรักจากมนุษย์ทั้งมวล เดชะพระหรรษทานช่วย ข้าพเจ้าตั้งใจแน่วแน่ว่า จะไม่ทำบาปอีกเลย จะหลีกหนีโอกาสบาป และจะพยายามใช้โทษบาป โปรดทรงพระกรุณาอภัยบาปแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด อาแมน

บทเยซู มารีย์ โยเซฟ

เยซู มารีย์ โยเซฟ ข้าพเจ้าขอถวายดวงใจ สติปัญญาและชีวิตแด่ท่าน
เยซู มารีย์ โยเซฟ โปรดทรงช่วยข้าพเจ้าเมื่อใกล้จะตาย
เยซู มารีย์ โยเซฟ โปรดทรงช่วยข้าพเจ้าให้สิ้นใจอย่างราบรื่นในศีลในพรของท่านด้วยเทอญ

บททูตสวรรค์ของพระเจ้า

ทูตสวรรค์ของพระเจ้า พระองค์ทรงพระกรุณามอบข้าพเจ้าไว้ในความอารักขาของท่าน โปรดส่องสว่าง พิทักษ์รักษา คุ้มครอง และนำทางชีวิตข้าพเจ้าในวันนี้ (คืนนี้) ด้วยเทอญ อาแมน

บทโปรดระลึกเถิด

โปรดระลึกเถิด พระแม่มารีย์พรหมจารีผู้โอบอ้อมอารี แต่ไหนแต่ไรมายังไม่เคยได้ยินเลยว่า ผู้ที่มาพึ่งพา ขอความช่วยเหลือและความคุ้มครอง

จากพระแม่ จะถูกพระแม่ทอดทิ้ง ลูกมั่นใจดังนี้จึงรีบมาเฝ้าพระมารดาพรหมจารีแห่งพรหมจารีทั้งหลาย ลูกเป็นคนบาป มาคร่ำครวญอยู่เฉพาะพระพักตร์ของพระแม่ ข้าแต่พระมารดาแห่งพระวจนาตถ์ โปรดอย่าเมินเฉยต่อวาจาของลูก แต่โปรดฟังและประทานตามที่ลูกวอนขอด้วยเทอญ อาแมน

บทข้าแต่พระชนนีพระเจ้า

ข้าแต่พระชนนีพระเจ้า ลูกทั้งหลายหลบภัยมาพึ่งพระแม่ โปรดอย่าเมินเฉยต่อคำวอนขอในยามทุกข์ร้อนของลูก แต่โปรดช่วยลูกให้พ้นภัยทั้งสิ้นเสมอเถิด พระมารดาพรหมจารีผู้ทรงได้รับพระพร

บทภาวนาก่อนอาหาร

ข้าแต่พระเจ้า โปรดประทานพรแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายและแก่อาหารที่จะรับประทานนี้ เพื่อจะได้ดำเนินชีวิตรับใช้พระองค์และเพื่อนมนุษย์ อาแมน

บทภาวนาหลังอาหาร

ขอขอบพระคุณ พระเจ้าผู้ทรงสรรพานุภาพ สำหรับของประทานนานาประการที่ได้รับจากพระองค์ ผู้ทรงจำเริญ และครองราชย์ตลอดนิรันดร อาแมน

บทอุทิศแก่ผู้ล่วงลับ

ข้าแต่พระเจ้า โปรดประทานการพักผ่อนนิรันดรแก่เขาเถิด
ขอให้ความสว่างนิรันดรส่องแสงแก่เขา

ขอให้เขา (ทั้งหลาย) ได้พักผ่อนตลอดนิรันดรเถิด

บทวันทาพระราชินี (Salve Regina)

วันทาพระราชินี พระแม่ผู้ทรงเมตตากรุณา ทรงเป็นชีวิต ความอ่อนโยน และความหวังของลูกทุกคน ลูกผู้เป็นลูกหลานที่ถูกเนรเทศของเอวา ขอวันทา ร้องหาพระแม่ ถอนใจคร่ำครวญร่ำไห้ในเหวน้ำตานี้ โปรดเถิดพระแม่ ผู้ทรงช่วยเหลือเกื้อกูลลูก โปรดทอดพระเนตรเมตตามายังลูก และเมื่อชีวิตเนรเทศนี้ผ่านพ้นไปแล้ว โปรดแสดงให้ลูกเห็นพระเยซู พระบุตรผู้ทรงได้รับพระพร ข้าแต่พระแม่ผู้เมตตากรุณา พระแม่ผู้โอบอ้อมอารี มารีย์พรหมจารีผู้มีพระทัยอ่อนโยน

บททูตสวรรค์แจ้งข่าว

ก่อ ทูตสวรรค์แจ้งข่าวแด่พระนางมารีย์

รับ และพระนางทรงครรภ์เดชะพระจิตเจ้า
วันทามารีย์ ฯลฯ

ก่อ ข้าพเจ้าคือผู้รับใช้ของพระเจ้า

รับ จงเป็นไปแก่ข้าพเจ้าตามวาทะของท่าน
วันทามารีย์ ฯลฯ

ก่อ พระวจนาตถ์ทรงรับสภาพมนุษย์

รับ และเสด็จมาประทับอยู่ท่ามกลางข้าพเจ้าทั้งหลาย
วันทามารีย์ ฯลฯ

ก่อ โปรดภาวนาเพื่อลูกด้วยเถิด พระชนนีเจ้าข้า

รับ ลูกจะได้เหมาะสมที่จะรับตามพระสัญญาของพระคริสตเจ้า

ให้เราภาวนา

ข้าแต่พระเจ้า ทูตสวรรค์มาแจ้งข่าวให้ทราบแล้วว่าพระคริสตเจ้าพระบุตรของพระองค์ทรงรับสภาพมนุษย์ ขอพระองค์ทรงพระกรุณาประทานพระหรรษทานลงในจิตใจข้าพเจ้าทั้งหลาย ให้พึ่งพระทรมานและกางเขนของพระคริสตเจ้า เพื่อจะได้กลับคืนชีพอย่างรุ่งโรจน์ เดชะพระคริสตเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

(รับ) อาแมน

บทราชินีสวรรค์ (Regina Caeli)

ก่อ ราชินีสวรรค์ จงยินดีเถิด อัลเลลูยา

รับ เพราะพระบุตรที่พระแม่ให้กำเนิดนั้น อัลเลลูยา

ก่อ ทรงกลับคืนพระชนมชีพดังตรัสไว้ อัลเลลูยา

รับ โปรดวอนขอพระเจ้าเพื่อลูกเถิด อัลเลลูยา

ก่อ จงชื่นชมยินดีเถิด มารีย์พรหมจารี อัลเลลูยา

รับ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกลับคืนพระชนมชีพแล้วอย่างแท้จริง อัลเลลูยา

ให้เราภาวนา

ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงบันดาลให้โลกยินดี อาศัยการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูคริสตเจ้า พระบุตรของพระองค์ อาศัยพระนางมารีย์พรหมจารี พระมารดาของพระบุตร ขอทรงพระกรุณาโปรดให้ข้าพเจ้า

ทั้งหลาย ได้รับความสุขแห่งชีวิตนิรันดร เดชะพระบารมีพระคริสตเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

(รับ) อาแมน

เอกสารแห่งสภาสังคายนา วาติกันที่ 2

1. พระสังฆธรรมนูญว่าด้วยพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ 4 ธ.ค.1963
2. พระสมณกฤษฎีกาว่าด้วยสื่อมวลชน 4 ธ.ค.1963
3. พระธรรมนูญเรื่องพระศาสนจักร 21 พ.ย.1964
4. พระสมณกฤษฎีกาแห่งสภาสังคายนาว่าด้วยสากลสัมพันธภาพ 21 พ.ย.1964
5. พระสมณกฤษฎีกาแห่งสภาสังคายนาว่าด้วยบรรดาคริสตจักรคาทอลิกตะวันออก 21 พ.ย.1964
6. พระสมณกฤษฎีกาแห่งสภาสังคายนาว่าด้วยการปรับปรุงและฟื้นฟูชีวิตนักบวช 28 ต.ค.1965
7. คำแถลงของสภาสังคายนาเรื่องความสัมพันธ์แห่งพระศาสนจักรกับบรรดาศาสนาที่มิใช่คริสตศาสนา 28 ต.ค.1965
8. พระสมณกฤษฎีกาแห่งสภาสังคายนาว่าด้วยการแพร่ธรรมของฆราวาส 18 พ.ย.1965
9. พระธรรมนูญเรื่องการเผย (ความจริง) ของพระเป็นเจ้า 18 พ.ย.1965
10. พระสมณกฤษฎีกาแห่งสภาสังคายนาว่าด้วยการปฏิบัติงานและชีวิตของพระสงฆ์ 7 ธ.ค.1965

11. สมณกฤษฎีกาแห่งสภาสังคายนาว่าด้วยการอบรมพระสงฆ์ 7 ธ.ค. 1965
12. พระธรรมนูญว่าด้วยพระศาสนจักรในโลกสมัยนี้ 7 ธ.ค.1965
13. พระสมณกฤษฎีกาว่าด้วยงานธรรมทูตแห่งพระศาสนจักร 7 ธ.ค.1965
14. คำแถลงของสภาสังคายนาว่าด้วยเสรีภาพในการถือศาสนา สิทธิของบุคคล และของบุคคลที่จะมีเสรีภาพทางสังคม และบ้านเมืองในเรื่องศาสนา 7 ธ.ค.1965
15. พระสมณกฤษฎีกาแห่งสภาสังคายนาว่าด้วยหน้าที่ของพระสังฆราชในการอภิบาลสัตบุรุษในพระศาสนจักร 28 ต.ค.1965
16. คำแถลงของสภาสังคายนาเรื่องการอบรมตามหลักพระคริสตธรรม 28 ต.ค.1965

ปณิธานของพระศาสนจักรคาทอลิก

“พระศาสนจักรในประเทศไทยจะอุทิศตนฟื้นฟูชีวิตให้ชิดสนิทกับพระคริสตเจ้า ร่วมมือกัน และแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าแห่งพระอาณาจักรในสังคมไทย เจริญชีวิตเรียบง่าย ใกล้ชิดและรับใช้ประชาชน โดยเฉพาะผู้ยากจน”

สาสน์ของสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

3 เมษายน 1988

สมัชชาพระสังฆราชคาทอลิก

1. การประชุมสามัญ ครั้งที่ 1 (28 กันยายน-29 ตุลาคม 1967) ออกสมณสาสน์เรื่อง “เกี่ยวกับความเห็นที่เป็นอันตรายและอเทวนิยม” (28 ตุลาคม 1967/2510) และพระสงฆ์ศาสนบริการ” (30 พฤศจิกายน 1967/2510)
2. การประชุมวิสามัญ ครั้งที่ 1: 11-28 ตุลาคม 1969 “เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสันตะสำนักและสภาพระสังฆราช”
3. การประชุมสามัญครั้งที่ 2 (30 กันยายน –6 พฤศจิกายน 1971) ออกสมณสาสน์เรื่อง “ความยุติธรรมในสังคม” (30 พฤศจิกายน 1971/2514)
4. การประชุมสามัญ ครั้งที่ 3 (27 กันยายน –26 ตุลาคม 1974) สมเด็จพระสันตะปาปาเปาโลที่ 6 ออกพระสมณสาสน์ “การประกาศพระวรสารในโลกปัจจุบัน” (Eveangelii Nuntiandi 8 ธันวาคม 1975/2518)
5. การประชุมสามัญ ครั้งที่ 4 (30 กันยายน-29 ตุลาคม 1977) บรรดาพระสังฆราชออกสาสน์ถึงประชากรของพระเป็นเจ้า เรื่อง “การสอนคำสอน” และสมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอลที่ 2 ออกพระสมณสาสน์เตือนใจเรื่อง “การสอนคำสอนในยุคปัจจุบัน (Catechesi Tradendae –16 ตุลาคม 1979/2522)

6. สมัชชาเฉพาะของสังฆราชแห่งประเทศเนเธอร์แลนด์ ลักแซมเบอร์ก และเบลเยี่ยม:14-31 มกราคม 1980)
7. สมัชชาเฉพาะของพระสังฆราชยูเครน:มีนาคม 1980
8. การประชุมสามัญ ครั้งที่ 5 (26 กันยายน-25 ตุลาคม 1980) บรรดาพระสังฆราชออก "สารถึงครอบครัวคริสตชนในโลกปัจจุยัน และมอบข้อเสนอแด่พระสันตะปาปา 43 ข้อ ซึ่งพระสันตะปาปา ยอห์น ปอลที่ 2 สรุปเนื้อหาในพระสมณสาสน์ "ครอบครัวคริสตชนในโลกปัจจุบัน" (Familiaris Consortio-22 พฤศจิกายน 1981/2524)
9. การประชุมสามัญ ครั้งที่ 6 (29 กันยายน –29 ตุลาคม 1964) บรรดาพระสังฆราชออกสาสน์แก่ชาวโลก และพระสันตะปาปาออกพระสมณสาสน์เรื่อง "การกลับคืนดีและการชดเชยใช้โทษบาป" (Reconciliatio et paenitentia-2 ธันวาคม 1984/2527)
10. การประชุมวิสามัญ ครั้งที่ 2 (24 พฤศจิกายน – 8 ธันวาคม 1985) โอกาสฉลองครบรอบ 20 ปี ที่การประชุมพระสังคายนาวาติกันที่ 2 สิ้นสุดลง ซึ่งบรรดาพระสังฆราชออกสาสน์ถึงประชากรของพระเจ้า และ "รายงานการประชุมครั้งสุดท้าย" (Relatio Finalis) 7 ธันวาคม 1985/2528
11. การประชุมสามัญ ครั้งที่ 7 (ตุลาคม 1987) เรื่อง "กระแสเรียกและงานแพร่ธรรมของฆราวาสในพระศาสนจักรและสังคม" และพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 ออกสมณสาสน์เรื่อง "ฆราวาสคริสตชน" (Cristifideles Laici) 30 ธันวาคม 1988/2531
12. การประชุมสามัญ ครั้งที่ 8 (ตุลาคม 1990) เรื่องการอบรมพระสงฆ์

รายชื่อหนังสือพระคัมภีร์และอักษรย่อ

ภาคพันธสัญญาเดิม

1. ปฐมกาล	ปฐก
2. อพยพ	อพย
3. เลวีนิติ	ลนต
4. กันดารวิถี	กดว
5. เฉลยธรรมบัญญัติ	ฉธบ
6. โยชูวา	ยชว
7. ผู้วินิจฉัย	วนฉ
8. นางรูธ	นรธ
9. ซามูแอลฉบับที่หนึ่ง	1ซมอ
10. ซามูแอลฉบับที่สอง	2ซมอ
11. พงศ์กษัตริย์ฉบับที่หนึ่ง	1พกษ
12. พงศ์กษัตริย์ฉบับที่สอง	2พกษ
13. พงศาวดารฉบับที่หนึ่ง	1พศด
14. พงศาวดารฉบับที่สอง	2พศด
15. เอสรา	อสร
16. เนหะมีย์	นหม
17. โทบิต	ทบต
18. ยูดิธ	ยดธ

19. เอสเธอร์	อสธ
20. มัคคาบีฉบับที่หนึ่ง	1มคบ
21. มัคคาบีฉบับที่สอง	2มคบ
22 โยบ	โยบ
23. เพลงสดุดี	สดด
24. สุภาษิต	สภษ
25. ปัญญาจารย์	ปญจ
26. เพลงซาโลมอน	พซม
27. ปรีชาญาณ	ปชญ
28. บุตรสิรา	บสร
29. อิสยาห์	อสย
30. เยเรมีย์	ยรม
31. เพลงคร่ำครวญ	พคค
32. บารุค	บรค
33. เอเสเคียล	อสค
34. ดาเนียล	ดนล
35. โฮเชยา	ฮชย
36 โยเอล	ยอล
37 อาโมส	อมส
38. โอบาดีย์	อบด
39. โยนาห์	ยนา
40. มีคาห์	มคา

41. นาฮูม	นฮม
42. ฮะบากุก	ฮบก
43. เศฟันยาห์	ศฟย
44. ฮักกัย	ฮกก
45. เศคาริยาห์	ศคย
46. มาลาคี	มลค

ภาคพันธสัญญาใหม่

1. . มัทธิว	มธ
2. มาระโก	มก
3. ลูกา	ลก
4. ยอห์น	ยน
5. กิจการอัครสาวก	กจ
6. โรม	รม
7. โครินธ์ฉบับที่หนึ่ง	1คร
8. โครินธ์ฉบับที่สอง	2คร
9. กาลาเทีย	กท
10. เอเฟซัส	อฟ
11. ฟีลิปปี	ฟป
12. โคโลสี	คส
13. เธสะโลนิกาฉบับที่หนึ่ง	1ธส
14. เธสะโลนิกาฉบับที่สอง	2ธส